

8. Àwọn ará ilée Firiaonu sì rí i he nítorí kí ó le jẹ ọtá àti ibànújẹ fún wọn. Dájúdájú Firiaonu àti Haamaanu àti àwọn ọmọ-ogun wọn jẹ aláṣiṣe.

9. Ìyàwóo Firiaonu sì wí pé: Yóò jẹ ohun àrídunnú fún mi àti fún ìwọ náà, má ṣe pa á, ó lè ṣe wá lóore tàbí kí á fi ṣe ọmọ. Àti pé wọn kò fura.

10. Ìbèrù ti kúrò nínú un ọkàn iyáa Muusaa, ó fẹrẹ́ ṣe àfihàn-an rẹ tí kì í bá ṣe pé A mú ọkàn-an rẹ le nítorí kí ó lè wá lára àwọn olùgba (Allaahu) gbọ.

11. Òun (iyáa Muusaa) sì sọ fún aràbìnrin rẹ (ẹgbón-on Muusaa) pé: Maa tẹlẹ e lẹ. Ó sì n rí i lókèrè, bèẹ̀ ni wọn kò fura.

12. Àwá sì ṣe gbogbo ọmú alágbátó ní èèwọ fún un síwájúu kí (ẹgbón-on Muusaa) too wáa wí pé: Sẹ́ kí n júwe àwọn ará ilé kan tí yóò gbà á tọ fún yín? Àti pé wọn yóò tọjúu rẹ dárádára.

13. A sì dá a padà sí ọdọọ iyáa rẹ kí ojúu rẹ le tutù, àti pé kí ó má ṣe banújẹ mọ, kí ó sì lè mọ pe ọdodo ni àdéhùn-un Allaahu. Sùgbón ọpọlọpọ wọn kò mọ.

14. Nígbà tí ó dàgbà tán tí ó wá pé lẹdàa (tí ó di géndé), A fún un ni ọgbón àti imọ. Báyan ni Àwa ṣe n san ẹsan fún àwọn olùṣe rere.

15. Ó sì wọ ilú nígbà tí àwọn èniyàn inú un rẹ ti gbàgbéra, ó sì bá àwọn ọkúnrin méjì tí wọn n jà; ọkan jẹ iran-an rẹ, ikejì sì wá lára àwọn ọtáa rẹ. Èni tí ó jẹ iran-an rẹ wá irànlówọ láti ọdọọ rẹ (Muusaa) lórí ẹni tí ó jẹ ọtáa rẹ. Muusaa sì kàn án lẹsẹ́, ó sì pa á. Ó wí pé: Isẹ́ ẹ̀sù nìyí, dájúdájú ó jẹ ọtá aṣinilónà tí ó fọjú hàn kedere.

16. Ó wí pé: Olúwaà mi, dájúdájú mo ti ṣe àbòsì fún orí araà mi, nítorí náà dárìjì mí. Ó sì dárìjì i. Dájúdájú Òun (Allaahu) ni Olùdárìjini, Alàànú jùlọ.

فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرْعًا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتِ لِأُخْتِيهِ قُصِّهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَغْنَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾